

[Gæde]

talt ligeglads, når Kommissionen f.eks. siger: »... en række budgetmæssige metoder, der fiktivt tilslører den faktiske virkning af udgiftsbeslutninger«.

Det accepterer man. Ingen problemer for Venstre. Det kunne have været kønt, om hr. Fogh Rasmussen og hr. Ivar Hansen havde brugt dagene op til denne debat til at falde over dette sløseri med skatteydernes midler – også det – og den manglende beslutsomhed hos politikere, også danske politikere, og da i høj grad Ventrepolitikere.

Man kunne jo høre på hr. Svend Heiselberg, hvad det hele handler om. Det handler om, at man skal være gode venner med dem henne på Axelborg, og så er man stort set ligeglads med, hvordan EFs økonomi i øvrigt udvikler sig. Jeg synes, det er lidt af en skamplet på regeringen, men jo da også lidt på Danmark og også på redegørelsen, at det er den linje, man tilsyneladende har valgt at følge fortsat.

Man kan sige, at Danmark i forhandlingerne støtter Vesttyskland, for at der ikke skal ske noget, og at formandskabet lægger sig i læ af Vesttyskland. Sådan læser jeg redegørelsen. Det er det, der står mellem linjerne. Det synes jeg faktisk er lidt usselt af regeringen, specielt når det sker i nogle dage, hvor regeringen puster sig op og vil være vældig ansvarlig, især når det skal gå ud over den lille mand her i landet.

Så er der miljøområdet. Der synes jeg også det er usselt og svagt, det, regeringen fremlægger. Det var da regeringen, der lovede den danske befolkning, at miljøgarantien var en reel garanti. Så står der nogle lidt løse formuleringer om, at man er glad for, at Vesttyskland følger efter os som formandsland. Ja, det er jeg da også, for det betyder nemlig noget, hvilket land der er formand, og hvilken politik et formandsland går ind for, og jeg er da klar over, at Vesttyskland på dette punkt er et af de lande, vi skal alliere os med.

Men hvad vil den danske regering konkret gøre for at sikre det, som udenrigsministeren og statsministeren lovede den danske befolkning, nemlig at miljøgarantien eksisterer, og at miljøgarantien eksisterer på en sådan måde, at vi kan prioritere miljøet over markedet? I redegørelsen står der jo ikke det. Der står begge dele, men vi har jo lavet en miljølov her i landet, og det var vel også i forlæn-

gelse af den, udenrigsministeren og statsministeren udtalte sig op til afstemningen, hvor man prioriterede miljø over marked.

På EPS-området er der da en lidt større detaljeringsgrad. Jeg vil også her spørge, om det er sådan, at udenrigsministeren på regeringens vegne vil love, at alle initiativer bliver forelagt det udenrigspolitiske nævn. Jeg synes, det er vigtigt, også fordi der i den opstilling af forslag, der er, f.eks. opfølgning af Wienkonferencen og spørgsmålet om afstemninger i FN om nedrustningsforslag, er sager, som bør diskuteres betydelig mere indgående, end at man bare kan udstede en blankocheck til denne regering på det grundlag, der foreligger i dag. Altså: vil regeringen forelægge alle initiativer af EPS-art for det udenrigspolitiske nævn, inden disse initiativer bliver taget?

Så er der en lang række mangler. I det danske Folketing, ude på møderne i hvert fald, siger alle partier: kulturpolitik, uddannelsespolitik, sundhedspolitik og retspolitik ligger uden for traktaten. Alligevel bliver der holdt møder på de områder. Det står der ikke noget om. Men all right, det kan jo være, ministeren i markedsudvalget fremlægger hele planen, inden den bliver offentliggjort. Men hvad vil regeringen gøre på dette punkt?

Der har været et flertal for, at det samarbejde skal ske i et andet regi, i Europarådsregiet. Jeg tror endda også, regeringspartierne siger det. Vil regeringen tage initiativer via Europarådet til, at disse ting kommer til at blive behandlet et andet sted i den kommende periode, eller skal det alligevel foregå, som det plejer, så de møder bliver afholdt på helt sædvanlig vis og man så siger: jamen det mener man egentlig ikke, og engang vil man noget helt andet?

Jeg vil sige sammenfattende, at regeringens redegørelse for det første er tynd. For det andet dækker den over, at den fører Venstres politik på landbrugs- og finansieringsområdet. For det tredje er den perspektivløs, og hvis den har et perspektiv, så er det i hvert fald det helt gamle og fortærskede, som hr. Svend Heiselberg var inde på, nemlig at EF var godt tidligere, og at det vil det også blive ved med at være, især hvis vi ikke tænker nyt.

Niels Helveg Petersen (RV):